

Na odhalenie pravdy nestačí len počúvať ušami. Musíte pozorne sledovať aj neverbálnu komunikáciu. Práve ona vám zaručene odhalí, či osoba klame alebo nie.

Marcus Nelson

Predstavte si, že viete odhaliť človeka, ktorý vám klame len z jediného pohľadu. Pohľad na jeho tvár, postoj alebo aj intonácia hlasu nám na prvý pohľad prezradí viac, ako sa môže zdať. Stačí sa len lepšie zamerať na skúmané časti tela.

Alina Terešková túto schopnosť má. Po dokončení vysokej školy si hľadá svoje uplatnenie v živote. Je to nespútaná, ambiciózna a mladá žena. Už od útleho veku ju fascinovala reč tela. Otvorí si psychoterapeutickú poradňu a snaží sa pomôcť ľuďom, ktorí k nej chodia. Postupom času sa stáva veľmi úspešnou vo svojom obore. Jej klienti sú ľudia, ktorí majú problém vo vzťahoch alebo v práci. Všetko zmení príchod neznámeho muža, ktorý na prvom stretnutí o sebe nič neprezradí. Alina ho musí analyzovať, len z malých útržkov, ktoré má k dispozícii. O niekoľko dní neskôr sa dozvedá, že muž je mŕtvy. Zanechal jej však majú obálku v jej kancelárii.

Na to, aby odhalila celý prípad musí spojiť svoje sily s policajným detektívom Rolandom. Jej mimoriadne schopnosti spolu s jeho policajným inštinktom budú základom pre výnimočnú spoluprácu.

Všemocný dar

Sobotný večer, na stole otvorená fľaša červeného vína a v pozadí televízor na ktorom práve prebieha polovica filmu. Je to jeden z tých filmov, ktorý sa snaží vytvoriť atmosféru, pri ktorej zabudnete na bežné problémy týždňa. Alina sa tento film páči hoci ho vidí po prvý krát. Určité pasáže filmu sa snaží komentovať poznámkami.

„Pochopiteľne, že Oskar musí mať niekde milenkú však sa len pozri na neho aký je spokojný. Aká z neho vyžaruje pozitívna energia a pri tom žiadnu ženu nemá. Je to typický chlap 21. storočia, ktorý je zahľadený len do seba a na okolie neberie žiaden ohľad. Myslím si, že je to narcis. Dopredu si viem predstaviť ako celý tento film skončí. Nájde tú pravú do ktorej sa zamiluje, porazí úhlavného nepriateľa a budú šťastne žiť až do konca. Problémom týchto filmov je, že hoci sa snažia vytvoriť niečo nové, vždy časť filmu skopírujú a tak vy už v polovici filmu viete, ako sa to všetko skončí. Mám rada tento žáner, pretože si na ňom môžem precvičovať svoje schopnosti a veľmi dobre sa tu číta aj reč tela. Čo si myslíš o tom miláčik?“

Alina sa pozrie vedľa seba na hnedý gauč na ktorom sedí a užíva si pohodu. Na tom prázdnom mieste nikto nesedí. Pochopiteľne aj tento večer asi strávi sama bez spoločnosti presne tak ako aj ten predchádzajúci a deň predtým. V podstate už si ani nespomína na situáciu, kedy bola zamilovaná. Tým hlavným dôvodom, prečo sa jej nedarí udržať si žiaden vzťah je celkom jednoduchý. Dokáže odhaliť každého chlapa s ktorým je viac ako 10 minút. Z toho všetkého sa dá usúdiť len jedna vec. V duchu si opäť prechádza svoje pocity.

„Láska je slabosť, je to filmovými spoločnosťami príliš pritiahnuté za vlasy. Neexistuje ideálny stav, prečo by som mala byť s niekym, kto ma neurobí šťastnou? To radšej budem sama zahľadená do seba ako by som mala byť s niekym, kto si ma neváži a manipuluje so mnou.“

Postaví sa z pohovky a ide smerom do kuchyne. Jej byt je malý ale útulný. Kuchyňa spojená s obývacím priestorom, vedľa je ďalšia nepriechodná izba v ktorej sa nachádza spálňa a na začiatku bytu je malá kúpeľňa. Všetko to má dokopy približne 50 metrov štvorcových. K bytu patrí ešte aj malý balkón na ktorom pestuje rôzne kvetiny.

Je to jej záľuba, pri ktorej sa snaží zrelaxovať a na nič nemyslieť. Z kuchyne si zoberie niečo malé na jedenie a sadne si za stôl, kde si naleje ďalší pohár vína. Dnes sa snaží osláviť svoje promócie. 5 dlhých rokov, ktoré sú zakončené dlhým skúškovým obdobím a poslednými štátnicami. Je celkom vyčerpaná, pretože sa na skúšky pripravovala veľmi poctivo a moc počas dlhých nocí nenaspala.

Odmena za tú všetku drinu dostavil a práca s názvom: „Odhalenie ľudí na základe reči tela“, ktorú sa jej podarilo obhájiť na výbornú. Pri poslednej prezentácií vedela odhaliť komisiu a v niektorých prípadoch im dokonca čítala myšlienky.

„Viem si predstaviť, že môj sen sa mi podarí naplniť. Na každý biznis potrebujete ľudí. Či už predávate niečo po internete, kde potrebujete skladovacie priestory alebo sa snažíte pomáhať ľuďom ako v mojom prípade. Chcem si otvoriť malú poradňu niekde v centre mesta. V tejto uponáhľanej dobe nemá nikto čas na to, aby ich niekto iný vypočul a poradil im. A práve táto myšlienka bude pre mňa ako stvorená. Na začiatku nového týždňa sa chcem pustiť do hľadania priestorov, ktoré môžu vyhovovať mojim predstavám. Nechcem až tak veľa a časť financií mám uložených presne na tento účel. Budem rada ak sa mi to podarí zvládnuť ešte v budúcom týždni. Dnes je však čas na oslavu a určite nechcem tráviť čas sama, musím niekde vypadnúť a trocha sa odreagovať,“ pomysleli si Alina a rozhodla sa, že tento večer musí byť výnimočný. Vypla televízor, zobrala si svoj telefón a zavolala do taxislužby.

„Dobrý večer prajem, dovolala som sa správne do taxislužby? Potrebujem si objednať taxík na dnešný večer na adresu Rosveltova 13.“

„Dobrý večer aj vám, áno voláte správne. Pochopiteľne, hneď tam niekoho pošleme.“

„Výborne budem sa tešiť,“ povedala Alina a položila telefón. Má asi približne 15 minút na to, aby si obliekla niečo v čom sa jej podarí dnes večer vyniknúť. Odíde to spálne a otvorí veľkú skriňu z ktorej začne postupne vyberať šaty a hádzať ich na postel. Po chvíli premýšľania sa rozhodne pre modré kokteilové šaty z bielou stuhou uprostred. Má ich celkom rada a nenosí ich moc často. Šaty si oblečie a postaví sa pred zrkadlo. K jej ryšavým vlasom sa táto kombinácia veľmi dobre hodí a vynikne v nich jej vyšportované telo. Ešte rýchly make up do ktorého si rozpustí svoje vlasy.

Pred vchodom už začal trúbiť taxík. Vykukne z okna a zamáva vodičovi na znak, že už je pripravená. Zoberie si čiernu kabelku a zamkne byt. Býva na šiestom poschodí a cesta dole výťahom trvá asi pol minúty. Naskočí do naštartovaného taxíka a dnešná noc sa môže začať.

„Kam to bude slečna?“ ozval sa mladý taxikár, ktorý si Alinu prezeral v spätnom zrkadle. „Zdravím, potrebujem sa dostať do centra mesta. Stačí na roh Frenklina,“ odpovedá Alina mierne podnapitým hlasom.

Taxikár bol očividne trocha hanblivý, pretože celou cestou nepovedal ani slovo. Hoci mal vynikajúci príležitosť získať dôležité informácie rozhodol sa pre tichú jazdu. Približne po 20 minútach taxík zastavil na začiatku pešej zóny. Alina mu zaplatila a poďakovala. Mala namierené do niektorého z tunajších podnikov. Prišlo jej trocha divné, že dnes len tak ostane doma. Pomaly teda putuje mestom a premýšľa nad svojimi možnosťami. Potrebuje osláviť jej úspech, takže volí možnosť podniku Twister. Je to dvojposchodový bar, kde na prvom poschodí je bar plus priestor, ktorý slúži aj ako stravovacie zariadenie. Na druhom poschodí je vyhradený priestor pre tancovanie. Sadne si za bar a po chvíli príde čašník.

„Čo si dáte na pitie?“ spýta sa čiernovlasý čašník s výrazným tetovaním na pravom predlaktí. „Dva deci červeného vína,“ odpovedá Alina už mierne v podnapitom stave. Doma sa jej podarilo vypiť už skoro celú fľašu vína, preto asi tento pohár bude jej prvý a možno aj posledný. Alina nevznikne moc piť, práve naopak je to športový typ. Rada beháva, chodí do fitnesscentra a venuje sa aj boxu. Ale dnes je predsa výnimočný večer, ktorý treba osláviť takže si trocha toho vína dopriať určite môže.

Postupne sa snaží nenápadne pozorovať svoje okolie. Vidí niekoľko mladých ľudí ktorý sa rozprávajú. Asi dva metre od nej sedí chlap z dlhými vlasmi, ktorý má evidentne o Alinu záujem. Netrvalo dlho a mladý chlap sa rozhodol, že sa priblíži k Aline a začne s ňou konverzáciu.

„Ahoj, ja som Kevin. Vidím, že tu sedíš sama tak sa chcem spýtať či si môžem prisadnúť alebo ťa na niečo pozvať?“ spýtal sa nesmelý chlap, ktorý mal približne

okolo 30 rokov. Na prvý pohľad vyzeral dobre a bolo jasné, že sa o seba stará. Alinu hneď zaujal no nechcela to dávať moc najavo.

„Áno je tu voľné miesto kľudne si sadni, budem rada ak sa ku mne pridáš. Možno ti príde divné, že tu dnes sedím sama, ale nikomu sa dnes nechcelo von. Oslavujem, mám za sebou štátnice a dnes som sa prišla trocha zabaviť.“ Alina o sebe povedala rozhodne viac ako chcela. No túžba po tom, aby si s niekym zatancovala či prípadne sa dnes k niekomu dostala domov bola veľmi silná. Tak preto po čase odhodila zábrany a nemala problém Kevinovi povedať aj to čo nechcela. Po dlhšom rozhovore, ktorý obaja medzi sebou viedli Kevin nabral odvahu a spýtal sa Aliny.

„Mám na poschodí rezervované miesto. Dokonca poznám aj DJ-a ktorá tu hrá, určite nám zahrajú všetko čo len budeš chcieť. Chodím tu celkom často, takže ak sa chceš presunúť o poschodie vyššie a trocha si zatancovať, tak budem veľmi rád.“ Muž sa na Alinu pousmial a ukázal na druhé poschodie.

„Pochopiteľne, veľmi rada už som si myslela, že sa ma nespýtaš,“ odpovedala Alina a obaja sa presunuli po drevených schodoch na druhé poschodie. V miestnosti bolo asi 50 ľudí a približne polovica z nich tancovala. V pozadí práve hrala energetická latinská hudba, ktorá Alinu okamžite rozpálila. Kevin ju chytil za ruku a začali spolu tancovať.

Bol to v podstate pohyb v rytme rýchlej salsy. Na celom tanečnom parkete boli asi jediní, ktorí tento tanec ovládali. Zvyšok sa len snažil tancovať do rytmu. Bolo vidieť na nich, že ich to oboch baví a užívajú si to. V samotnom rytme tanca začali prvé dotyky, ktoré ani jednému s nich neprekážali. Kevin sa čoraz viac osmeľoval a začal ju postupne hladiť nie len po chrbte, ale aj po jej bokoch. Ďalšia pieseň na ktorú obaja tancovali bola pomalá rumba. Skôr ako tanec to pripomínalo sex na parkete, kde obaja v tesnej blízkosti kopírovali pohyb toho druhého. Kevin si ju obtočil okolo seba a siahol jej na ryšavé vlasy a v tom prišiel prvý bozk. Alina sa nebránila a bozk mu rovnako opätovala. Po tomto tanci bolo obom jasné ako to bude všetko pokračovať. Kevin sa jej teda spýtal:

„Čo povieš na to, keby sme sa teraz presunuli ku mne domov a tam by sme pokračovali?“ Alina ani v najmenšom neprotestovala a na jeho ponuku prikývla. Preto sa obaja vytrhli z podniku a vonku si zastavili prvý taxík ktorý šiel okolo.

Kevin povedal taxikárovi svoju adresu a taxikár vyrazil. Približne po 15 minútach sa dostali pred štvorpodlažnú bytovku a obaja vystúpili z auta. Kevin vytiahol kľúče z vrečka a otvoril jej dvere. Spoločne vo výtahu sa oddávali jeden druhému a obaja sa nevedeli dočkať, kedy sa dostanú dnu. Kevin otvoril dvere bytu a spravil jej malú prehliadku.

„Tak vitaj u mňa doma. Bývam tu sám a z času na čas tu robíme s mojimi priateľmi oslavy. Niekdy si večer zahráme poker. Otvorím ešte fľašu vína a spravíme si náladu,“ odišiel potom do kuchyne, kde už na stole bola pripravená fľaša vína. Alina sa postupne začala po byte obzerať. Prišiel jej naozaj veľmi veľký na to, že tu býva len jeden človek. Chcela sa pozrieť do ďalších priestorov, ale Kevin ju vtedy chytil za ruku a povedal, že to má čas. Alina, ktorá bola hnaná svojou túžbou konečne sa s niekym vyspať začala pomaly triezviet' a postupne jej bolo čoraz viac vecí nejasných.

„Kde máš kúpeľňu? Potrebujem si na chvíľu odskočiť.“ „Je hned' na konci tej dlhej chody, posledné dvere napravo. Ja zatiaľ pustím hudbu a pripravím atmosféru,“ dodal s miernym kľčovitým úsmevom na svojej tvári. Ako keby tam Alinu ani nechcel pustiť. Alina prešla chodbou a vošla do kúpeľne. Stále jej výtala v hlave otázka, ako si môže dovoliť niekto takýto veľký byt v centre mesta. Očividne musí zarábať veľké množstvo peňazí. Možno je to úspešný podnikateľ, pretože veci ktoré má na sebe sú veľmi elegantné.

V kúpeľni si všimla niečo nezvyčajné. Nad umývadlom boli dve zubné kefky. „Prečo by mal niekto v kúpeľni dve zubné kefky?“ spýtala sa sama seba. Určite tú druhú nepripravil pre mňa. Rovnako si všimla ďalšie viaceré nezrovnalosti. Záchodová doska bola sklopená, to sa teda často u mužov nevidí. Rovnako keď odhrnula záves od sprchového kútu v odpade našla niekoľko dlhých vlasov. Rozhodla sa teda prezrieť celú kúpeľňu. Začala sa prehrabávať v koši na bielizeň, kde na spodku našla ženské spodné prádlo. Alina v ten moment vytriezvela a prešla si to ešte raz. Očividne jej musel Kevin klamať, keď jej povedal že v dome býva sám. Nikde nevidím žiadnu kozmetiku, keby tu bývala žena určite by tu bolo veľké množstvo. Iba ak sa ju niekto rozhodol skryť.

„Zlato pod' už je všetko pripravené,“ ozvalo sa s kuchyne. Len v tejto kúpeľni je viac otázok ako odpovedí, myslí si, že jej určite nepovedal celú pravdu. Otvorila dvere z kúpelne a šla pomaly cez dlhú chodbu. Na chodbe sa nachádzali ešte ďalšie dve miestnosti. V jednej boli pootvorené dvere, vkročila teda jednou nohou do nich a rýchlo si miestnosť prešla. V skriniach našla ďalšie ženské oblečenie čo ju ubezpečilo v tom, že Kevin v tomto byte určite sám nebýva.

Prišla preto do kuchyne, kde už hrala pomalá hudba. Kevin pripravil na stôl fľašu vína a pridal k nej dva poháre. Alina sa začala po celej kuchyni viac pozerat' a všimla si veci, ktoré na prvý pohľad prehliadla. V skrinkách je viac pohárov na to, že tu býva len jeden človek. Na chladničke sú umiestnené magnetky z rôznych miest, to by si chlap určite sám nekúpil. Závan podozrenia sa začínal čoraz viac stupňovať.

„Je všetko v poriadku?“ spýtal sa Kevin s veľmi krčovitým výrazom na tvári. „Myslím si, že mám na teba niekoľko otázok a budem rada ak mi odpovieš,“ položila svoju kabelku na stôl a začala sa Kevina pýtať.

„Povedal si mi, že v tomto byte bývaš sám, je to pravda?“ spýtala sa a pozerala sa mu pritom priamo do očí. Po niekoľko sekundovej odmlke Kevin odpovedá.

„Áno, pochopiteľne prečo si myslíš, že to tak nie je?“ odpovedal protiotázkou. Aline jeho samotná odpoveď stačila. Už teraz si je istá, že jej klame. Všimla si niekoľko sekundovú prestávku pred samotnou odpoveďou rovnako aj jeho ruky sa začali potiť. Jeho pohľad už nebol taký sebaistý ako v podniku, kde bola zjavne dostatočne opitá na to, aby všetky tieto signály prehliadla.

„Myslím si, že mi klameš. V tomto byte musí ešte niekto bývať. Určite tu býva žena a je ti veľmi blízka, takže čo keby si mi povedal celú pravdu ako to teda naozaj je?“ pokračovala Alina s tým, že sa stále snažila čítať z jeho tváre a postojú tela ešte predtým ako jej odpovedal na otázku.

„Nie, bývam tu sám. Nemám dôvod ti klamať. Prečo sa nepremiestnime do spálne a môžeme pokračovať tam kde sme prestali?“ V tom momente to bolo jasné. Pri svojej odpovedi mierne pokrčil plecami. To teda znamená, že jeho reč tela nesúhlasí s tým, čo jeho ústa povedali. Deje sa to predovšetkým v situáciách, kedy ľudia klamú.